

værende, saa man skulde ikke synes, der kunde blive mindre Anledning for Kommunerne til at træffe Foranstaltninger. I øvrigt glæder jeg mig over, at det ærede Medlem (Hauge) slog fast, at der selvfølgelig ogsaa skulde foretages andet end de prisregulerende Foranstaltninger, som kom alle til gode. For dermed har vi slaæet fast, at ogsaa efter det ærede Medlems Opfattelse skulde der gøres et Skel i Befolkningen; der skulde foretages Foranstaltninger, som kun kom de mindre bemidlede til gode, sammen med og ved Siden af de andre. Men saa forstaaer jeg ikke rigtig den megen Tale om, at vi vil ved vort Forslag sætte et Skel, for det vilde være blevet sat akkurat paa samme Maade efter det Forslag, som blev vedtaget her i Tinget, og jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) paa ny kører op med, at dette skal være en Fattiglov. Jeg havde Lejlighed til at sige ved Sagens anden Behandling — men da har det ærede Medlem aabenbart ikke været til Stede, og derfor vil jeg gerne gentage det —, at vi kan slet ikke være tjente med at slaa fast, at den Hjælp, der ydes gennem Hjelpekasserne, kun er en Fattighjælp; thi da har vi med det samme sagt, at alle de indkaldtes Familier, der har faaet Hjælp gennem Hjelpekasserne, i Virkeligheden har faaet Fattighjælp. Det har glædet mig, at de indkaldtes Familier gennem Hjelpekasserne har faaet saa rigeligt, som de tilsyneladende har faaet, og jeg synes ikke, vi skulde sætte Fattighjælpens Stempel derpaa, saaledes som det ærede Medlem nu har gjort.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) udtalte først, at Lovforslaget ikke har vundet i Klarhed ved Ændringerne, og senere har forskellige andre Talere været inde paa samme Opfattelse. Jeg vil dog gerne værne det andet høje Ting imod den Kritik, der i saa Henseende er fremsat. Jeg skal erkende, at Lovforslaget er ikke Morskabsløsning; det kan et Forslag om Skatter og om Bevillinger af Udgifter nu aldrig blive. Jeg skal erkende, at en Paragraf som § 12 vil overhovedet ingen være i Stand til at forstaa, medmindre han samtidig foretager de Beregninger, der skildres. Men det er ikke nogen Anke mod Paragraffens Opstilling; det er ganske simpelt en Følge af, at den skildrer i Ord Talberegninger, og det er saare vanskeligt. Jeg sigter til den Sandbækske Regel; den kunde maaske udtrykkes tydeligere paa visse Punkter; men dette at skildre i Ord lange Beregninger, det er ikke

en let Opgave, og jeg tror aldrig, det vil lykkes at forklare et saa indviklet Regnestykke saaledes, at man helt forstaaer det. medmindre man foretager Beregningerne efterhaanden, som man skrider frem i Forklaringen. (*Klaus Bernsten:* Beregningerne skal heldigvis foretages i Ministeriet, ikke i Kommunerne, det er min Trøst!). Ja, det er en Trøst.

Hvad de øvrige Paragraffer angaar, vil jeg tro, at naar noget bedre Tid er stillet til ærede Medlemmers Raadighed end den de har i Dag, naar de faar Tid til i Ro at gennemlæse dem, saa vil de ingenlunde være vanskelige at forstaa, og for Kommunerne tror jeg aldeles ikke, det vil være vanskeligt at administrere efter denne Lov. At Loven er blevet tungere, som den ærede Ordfører i Landstinget sagde, og ikke har vundet i Klarhed, som det ærede Medlem fra Verninge sagde, ja, det kommer af det Krav, som Flertallet i Landstinget har stillet, og som de to Mindretalspartier her i Tinget overfor denne Lov oprindelig var Ophavsmænd til. I samme Øjeblik de ikke vilde være med til at give Kommunerne den frie Skattebevillingsret, som var tilstaaet dem i Regeringsforslaget, men vilde til at fæstne Reglerne for Kommunernes Skattebevilling paa dette Omraade, maatte nødvendigvis det Forhold gøre sig gældende, at vi her i Landet har forskellige Skattelove for de forskellige Arter af Kommuner. Dette maatte der tages Hensyn til, og dette maatte give sig Udtryk i Paragrafferne, som derved nødvendigvis maatte blive meget udførligere, og hvis Antal derved maatte blive langt større. Hvis det ærede Medlem fra Verninge havde kunnet bevæge sine Meningsfæller her i Tinget til og selv havde været enig i at give Kommunerne fri Skattebevillingsret indenfor den Ramme, som var trukket op i Lovforslaget, saa kunde man have opnaaet den fulde Klarhed, som Lovforslaget havde, da det blev forelagt fra Regerings Side.

Jeg tror, at man med Hensyn til den vanskelige Læsning, som dette Forslag frembyder, har overdrevet noget, og jeg tror endvidere, at dette paa et enkelt Punkt har ført det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) ind paa en lidt fejlagtig Tankegang, naar han nemlig argumenterede derhen, at Lovforslaget ikke blot var ringere end Regeringsforslaget — hvad jeg er enig med ham i —, men at det ogsaa bød mindre, end hvad Venstre her i Tinget havde været med til. Det tror jeg ikke. Efter min Opfattelse byder Lovforslaget paa væsentlige Punkter Kommunerne betydelige Frem-